

آنچه در این ستون می‌خوانید، دیدگاه‌های رسانه‌های خارجی است که صرفاً جهت اطلاع‌رسانی منتشر می‌شود و این دیدگاه‌ها موضع روزنامه «هم‌میهن» نیست.

ترامپ پیش‌بینی ناپذیر

استیون والت

استاد

دانشگاه هاروارد

ترامپ غیرقابل پیش‌بینی خواهد بود. ترامپ پیش‌بینی ناپذیری را یک داری برای خود می‌داند که موجب می‌شود در مقایسه با سایر رقبای جایگاه بهتری داشته باشد و شهرت وی به خاطر رفتارهای متلون و دمدمی مزاج موجب می‌گردد تا انتقاد از او به خاطر رفتارهای متناقض‌اش دشوارتر شود. به همین دلیل هیچ‌کس و حتی طرفداران ترامپ نیز نباید مطمئن باشند که می‌دانند او دقیقاً چه خواهد کرد. می‌توان شرط بست که او هیچ‌کاری را که به سود مصالح سیاسی و مالی شخصی‌اش نباشد انجام نخواهد داد، اما اینکه این منش رفتاری چگونه در سیاست‌گذاری نمود خواهد یافت قابل پیش‌بینی نیست. مشخص نیست که ترامپ به چه اندازه قصد دارد به امور خارجی توجه کند. آیا او تمرکز عمده خود را صرف انتقام‌گیری از رقبای دموکرات و دنبال کردن یک دستور کار رادیکال داخلی خواهد نمود که در پروژه بدنام ۲۰۲۵ به تفصیل به آن پرداخته شده یا تلاش خواهد کرد سیاست آمریکا در نقاط مختلف جهان را متحول سازد؟ من هم مثل شما نمی‌دانم. با توجه به اینکه بارها از دموکرات‌ها و جمهوری خواهان بابت اصرار بر این استراتژی شکست خورده انتقاد کرده‌ام، ممکن است تصور کنید که من از نتیجه انتخابات راضی هستم اما نه راضی نیستم. زیرا معتقدم رویکرد ترامپ به سیاست داخلی و خارجی، مردم آمریکا را فقیرتر، دودست‌تر و آسیب‌پذیرتر خواهد کرد. زیرا اینکه وضعیت بد است دلیل نمی‌شود که نتواند بدتر شود. اروپا به دردمس افتاده است. ترامپ متحدان اروپایی ایالات متحده را یک داری استراتژیک نمی‌بیند و از مدت‌ها پیش آشکارا سخنان خصمانه‌ای علیه اتحادیه اروپا بر زبان رانده است. در خصوص ناتو، ترامپ ممکن است تصمیم بگیرد که به‌طور کلی از این ائتلاف انصراف دهد؛ هر چند که این سازمان در میان اکثر مردم آمریکا محبوب است و خروج رسمی از آن موجب انتقادات فراوانی خواهد شد. این گزینه محتمل‌تر است که او در درون ناتو باقی بماند، اما همچنان از اروپایی‌ها برای عدم پرداخت سهم خود از هزینه‌های تأمین امنیت انتقاد نماید. اوکراین در وضعیت دشواری قرار خواهد داشت. احتمال بیشتری وجود دارد که ترامپ کمک‌های ایالات متحده به اوکراین را قطع کند و به اروپایی‌ها بگوید که اوکراین مشکل آنهاست. افکار عمومی نیز از این رویکرد وی حمایت خواهد کرد. تنها نگرانی ترامپ این خواهد بود که روسیه بقیه اوکراین را تصرف کند و موجب شود وی ضعیف و ساده‌لوح جلوه نماید.

منازعات خاورمیانه ادامه خواهد داشت. سوءمدیریت بایدن و بلینکن در مسائل خاورمیانه در این انتخابات به هرس لطمه زد. هرس نیز با بی‌میلی نسبت به فاصله گرفتن از سیاست غیرانسانی و غیرمؤثر دولت فعلی این لطمه را تشدید نمود. چنین وضعیتی موجب شد تا تلاش‌های وی برای ترسیم یک چهره افراطی خطرناک‌تر از ترامپ که اهمیتی به حقوق بشر، دموکراسی و حاکمیت قانون نمی‌دهد تضعیف شود. اما هیچ‌کس نباید دچار این توهم شود که وضعیت در دوره ترامپ در کاخ سفید بهتر خواهد شد. او در دور ریاست جمهوری‌اش هر آنچه بنیامین نتانیاهومی خواست را به او داد؛ از توافقی که ایران را از دستیابی به سلاح هسته‌ای دور نگاه داشته بود خارج شد و در دولت آینده نیز هیچ اهمیتی به از بین رفتن جان انسان‌های بی‌گناه در غزه، لبنان و کرانه باختری نخواهد داد. اما او ممکن است از کمک به اسرائیل برای حمله به ایران طفره برود به‌خصوص اگر ولیعهد عربستان محمد بن سلمان چنین توصیه‌ای به وی داشته باشد، اما در غیر این صورت اسرائیل همچنان از چراغ سبز لازم برای نابودی یا اخراج فلسطینیان برخوردار خواهد بود. در عین حال من حتی تصور می‌کنم که ترامپ از دیدار با رئیس‌جمهور جدید ایران خوشنود خواهد شد؛ همانطور که او در دور قبلی با رهبر کره شمالی ملاقات کرد. اما از آنجایی که ترامپ نه صبوری و نه ظرفیت لازم برای انجام یک مذاکره واقعی را ندارد هیچ نتیجه‌ای از این اقدامات تبلیغاتی بیرون نخواهد آمد.

تعهد استراتژیک واشنگتن به تل‌آویو

روایتی از ساختار سیاست‌گذاری وزارت خارجه آمریکا در قبال اسرائیل

جمع‌آوری مقالات ساختمان وزارت خارجه آمریکا در واشنگتن دی‌سی در حمایت از مردم فلسطین/عکس Gettyimages

هیچ نوع کمکی از جمله کمک‌های نظامی واجد شرایط نیستند.

همانطور که سال گذشته به‌طور گسترده‌ای گزارش شد، با اینکه وزارت خارجه و کارشناسان «آژانس توسعه بین‌المللی یا USAID» تأیید کردند اسرائیل به‌طور سیستماتیک و عمداً کمک‌های بشردوستانه را مسدود کرده که منجر به گسترش گرسنگی شدید و بیماری‌های شایع شده، اما بلینکن تصمیم گرفت خلاف آن را به‌کنگره گزارش کند. این موضوع منجر به استعفای یکی دیگر از مقامات وزارت خارجه به نام استیسی گیلبرت شد که یکی از کارشناسان این حوزه و مسئول این پرونده بود. سیستم‌هایی در قانون آمریکا وجود دارد تا تضمین کند وضعیتی مثل آنچه امروز مشاهده می‌کنیم، رخ ندهند، با این حال نیازمند یک خاستگاه سیاسی است زیرا مکانیسم‌های کمی برای تضمین اجرای این قوانین زمانی که از نظر سیاسی جلوه خوبی ندارد، وجود دارد.

نمونه‌های دیگری هم وجود دارند که چشم‌گیر نیستند اما به همان اندازه دندان‌شکن‌اند. مثلاً یکی از نویسندگان این گزارش در اوایل سال ۲۰۲۴ پیش‌نویس بیانیه خبری را بررسی کرده که به «ارزش‌های مشترک» بین اسرائیل و آمریکا اشاره می‌کند اما ابراز نگرانی می‌کند که شاید اسرائیل و آمریکا در واقع هیچ ارزش مشترکی ندارند. با این حال در طول فرآیند ترخیص وزارت خارجه این لحن دوباره در این پرونده قرار گرفت البته آنگونه که انتظار می‌رفت از سوی مقامی که در اداره روابط با اسرائیل که برای حفظ روابط با هم‌تایان خود در دولت اسرائیل اصرار دارد اصطلاحاً را به‌مدافل برساند مطرح نشده بلکه از طرف دستیار معاون دبیر در اداره حقوق بشر مطرح شده است.

در موارد نادری دیده شده که طرح پیشنهادی در ارتباط با اسرائیل حتی برای دولت آمریکا هم عجیب و غریب باشد (مثل طرح کنگره در سال ۲۰۱۶ مبنی بر ارسال بمب‌افکن‌های استراتژیک دوربرد آمریکا به اسرائیل) و به برخی نمونه‌های نادری از دولت آمریکا وجود دارد که انتقادهایشان نسبت به سیاست‌های اسرائیل را علناً نشان داده‌اند؛ مثل اظهارنظرهایی که هم دولت اوپاما و هم دولت بایدن درباره گسترش شهرک‌سازی‌های اسرائیل در کرانه باختری ارائه دادند. اما در کل، فرآیند مشهور ترخیص وزارت خارجه در مورد اسرائیل سال‌هاست که نه‌تنها رفتار مطیعانه دارد بلکه تضعیف شده است.

بنابراین نادرست است که بگوییم حمله هفتم اکتبر حماس به اسرائیل نقطه عطفی در رویکرد وزارت خارجه ایجاد کرد، بلکه این حمله در واقع باعث تقویت سیاست‌های موجود در قبال اسرائیل در داخل تشکیلات اداری شده است. ارسال سلاح که قبلاً فرآیندی را طی می‌کرد که در آن امکان میزانی بحث و تبادل نظر وجود

بیابانه‌های بی‌حس و حال و مأیوس‌کننده‌ای تقلیل دهد که برای آنها زمان و هزینه بسیاری صرف شده است. اما در بهترین حالت، نتیجه این روند به سیاست‌ها و اقداماتی ختم می‌شود که بازخورد کامل تمام ذی‌نفعان را دریافت کرده، چون گروه‌ها یا پیامدهای ناخواسته که پیشتر شناسایی شده‌اند و پیش از آنکه وزارتخانه ایده‌ای را پیش ببرد، عملاً برطرف شده‌اند.

یکی از تصمیمات این وزارتخانه که روند ترخیص را طی می‌کند، اجازه ارسال سلاح‌های سنگین است. چنین پیشنهادهایی هنگام پیشروی در لایه‌های مختلف سیستم را طی می‌کند، مشاهده اختلاف‌نظرها امری غیرعادی نیست؛ یک اداره محلی ممکن است با اداره‌ای دیگر بر سر پیامدهای ثبات نظامی بحث و تبادل نظر کند. مثلاً اداره امور سیاسی-نظامی ممکن است با اداره حقوق بشر بر سر خطر آسیب به غیرنظامیان اختلاف شدیدی داشته باشند یا اداره امنیت بین‌المللی و عدم اشاعه ممکن است با دفتر امور اقتصادی بر سر اینکه خطر اشاعه ارزش مزیت‌های اقتصادی را دارد یا نه، گلنجار روند.

اما سال‌هاست که کلیتی وجود دارد که در آن بحث و تبادل نظر اگر کاملاً کنترل شده نباشد، اما قطعاً بر اثر تصمیم‌گیری‌های سیاسی محدود شده مسائل مربوط به اسرائیل است. شفاف‌ترین مثال در سال‌های اخیر که سال گذشته نمود بیشتری پیدا کرد اما از خیلی قبل‌تر از اکتبر گذشته به مشکل تبدیل شده بود، اجرای روند «اصلاحیه لیهی» برای اسرائیل است. قوانین لیهی تأکید دارد کمک‌های امنیتی آمریکا برای یگان‌های طرف دستیار معاون دبیر در اداره حقوق بشر مشارکت دارند، ارسال نشوند.

با اینکه شواهد بی‌چون و چرایی از نقض فاحش حقوق بشر از سوی یگان‌های ارتش اسرائیل وجود دارد اما با این حال کمک‌های آمریکا همچنان به این واحدها جریان دارد. قوانین دیگری نیز وجود دارد که مقامات در سال گذشته عمداً یا آنها را دور زده یا نقض کرده‌اند. قانون کنترل صادرات تسلیحات بیان می‌کند، سلاح‌های آمریکا به کشورهای خارجی فقط برای اهدافی استفاده شوند که برای آنها فرستاده می‌شود. اصلی‌ترین هدف دفاع مشروع از خود و عدم افزایش احتمال تشدید درگیری است. به‌رغم اصرارهای مستمر آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا که «اسرائیل حق دفاع از خود را دارد» تا احتمالاً ارسال تسلیحات را مطابق با این قانون نشان دهد، اما مسلم است که این سلاح‌ها برای اجرای اشغال یک منطقه، نقض قوانین بین‌المللی حقوق بشر و تشدید درگیری، هم در کرانه باختری و هم در لبنان مورد استفاده قرار گرفته‌اند. علاوه بر آن، «قانون کمک‌های خارجی»، بخش ۶۲۰۱، تصریح می‌کند کشورهایی که کمک‌های بشردوستانه آمریکا را محدود می‌کنند، برای دریافت

حلا راریت
کارمند مستعفی
وزارت خارجه آمریکا

جاش پال
کارمند مستعفی
وزارت خارجه آمریکا

ترجمه: یاسمن طاهریان

حلا راریت از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۲۴ کارمند وزارت خارجه آمریکا بود که در دوران حرفه‌ای خود در چندین مأموریت در خاورمیانه به‌عنوان مشاور سیاسی فعالیت کرده. راریت در آخرین مأموریت خود نقش سخنگوی عربی‌زبان این وزارتخانه را برعهده داشت. جاش پال هم مدیر اداره امورات نظامی-سیاسی بود که پیشتر به‌عنوان مشاور نظارت بر بخش امنیت برای هماهنگ‌کننده امنیتی آمریکا فعالیت کرده است. هر دو مقام به‌دلیل اختلاف‌نظر با سیاست‌ها و اقدامات وزارت خارجه آمریکا در قبال اسرائیل، غزه و در کل فلسطین از سمت‌های خود استفاده داده‌اند. این دو مقام پیشین وزارت خارجه مقاله‌ای را در مجله نیولاینز درباره ساختار وزارت خارجه آمریکا و شیوه برخورد این نهاد با درخواست‌های اسرائیل که با قوانین خود این وزارتخانه مغایر داشت، نوشته‌اند که در ادامه می‌خوانیم:

ساختار وزارت خارجه آمریکا برای بحث و تبادل نظر طراحی شده است؛ نهادی که بیش از ۳۶ زیرمجموعه دارد که هر کدام محوطه یا مسئولیت رسیدگی به موضوعات خاصی را دارند، هر کدام فرهنگ سازمانی خود را دارند و هر کدام اهداف خود را در سیاست خارجی آمریکا دنبال می‌کنند. سپس هر ایده‌ای، هر اقدامی و حتی تک‌تک کلمات در روندی شامل کاغذبازی بی‌حدوحد با تمام متصدیان که این ادارات را نمایندگی می‌کنند، هماهنگ می‌شوند که به آن «روند تأیید رسمی وزارت کشور» می‌گویند؛ سیستمی که در آن هر نامه درون سازمانی، هر ایده سیاست‌گذاری و هر اطلاعیه رسمی برای مسئول مربوطه فرستاده می‌شود تا نظرات خود را اعمال کند. زمانی که اختلاف‌نظری وجود داشته باشد آن مسئله به متصدیان بالاتر ارجاع داده می‌شود تا حل شود. اختلاف‌نظر خواه میان متصدیان ادارات باشد خواه با وزیر امور خارجه.

این روند و این رویکرد سیاست‌گذاری خارجی می‌تواند صبر آدم را لبریز کند. تعلل‌ها می‌تواند پاسخ‌های وزارتخانه و واکنش آمریکا به بحران‌ها را کند و دچار مشکل کند. علاوه بر آن، این سیستم، به‌ویژه زمانی که باید افکار عمومی را خطاب قرار دهد، مثل زمانی که از پشت تریبون واکنش نشان می‌دهد، تمایل دارد تا محصول نهایی را به

از زمان «جنگ جهانی علیه ترور»

وزارت خارجه آمریکا

تلاش‌های بسیاری

کرده تا تصویر آمریکا

در جهان عرب را

بازسازی کند، که

بیشتر آن به شکل

دیپلماسی مردمی

صورت گرفته است.

تبادلات آموزشی و

فرهنگی ملزومات

هرروزه دیپلماسی

عمومی است. حتی

این برنامه‌های

بی‌ضرر هم به‌دلیل

ادامه حمایت‌های

نظامی آمریکا از

اسرائیل به‌رغم شواهد

کشتار گسترده در

غزه تحت تأثیر قرار

گرفتند